

[Eise-Merete Ross.]

indstilling vil bevirke, at den nuværende højtærede justitsminister vil foranledige, at vi får taget skridtet tilbage og dermed kommer til at gå i den rigtige retning. Jeg håber på et positivt svar.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): I anledning af det ærede medlems spørgsmål skal jeg udtale følgende:

Da vi i 1961 behandlede forslaget til den bestemmelse, der indeholdes i straffelovens § 225, stk. 4, var meningerne i det høje ting som bekendt delte. Selv hørte jeg, som det ærede medlem rigtigt fremhævede, til det ikke helt ubetydelige mindretal, der ved anden behandling stemte imod skærpelse af straffen for den homoseksuelle prostitution. Et flertal i det høje ting vedtog imidlertid bestemmelsen, og da de øvrige ændringsforslag til straffeloven forekom mig meget væsentlige, stemte jeg i modsætning til det ærede medlem for loven ved tredje behandling.

Den hensigt, der lå bag flertallets og den daværende justitsminister, den nuværende højtærede indenrigsministers støtte til den nye bestemmelse, var i høj grad anerkendelsesværdig, nemlig at skabe et redskab til bekæmpelse af den homoseksuelle prostitution. Uenigheden drejede sig blot om, hvorvidt det foreslåede redskab var et egnet og forsvarligt middel.

Om midlet, d. v. s. straffelovens § 225, stk. 4, har haft nogen virkning, håber jeg vil fremgå af de af min forgænger iværksatte undersøgelser, hvis resultat jeg endnu ikke har modtaget. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig med mig i, at de igangværende undersøgelser, som jeg har søgt fremskyndet mest muligt, må være tilendebragt, inden regeringen tager stilling til, om bestemmelsen bør søges ophævet.

Jeg kan tilføje, at jeg i indeværende folketingsår agter at fremsætte forslag til lov om en række ændringer i borgerlig straffelov, og jeg håber, det bliver muligt allerede i forbindelse med dette lovforslag at tage stilling til spørgsmålet om ophævelse af straffelovens § 225, stk. 4.

Eise-Merete Ross: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for svaret.

Jeg har for nylig læst følgende pessimistiske udtalelse: „Da fanden ville, at intet

skulle ske, nedsatte han et udvalg.“ Jeg håber meget, at det ikke er nogen fanden, der nedsatte det ekspertudvalg, som ministeren omtaler, og at udvalget med hurtig gennemførelse af undersøgelserne i hvert fald vil gøre den citerede udtalelse til skamme.

Må jeg spørge, om ministeren kan røbe, hvordan man tænker at finde ud af, hvilken overlast homofile lider på grund af stk. 4, så længe homofile ikke har et slags frit lejde til at anmelde den overlast, de har været udsat for.

Hvis ministeren vil stille forslag om afskaffelse af stk. 4, kan han komme nemt om ved fremsættelsestalen, da han som grundlag kan bruge den tale, han holdt ved anden behandling den 17. maj 1961. Jeg har lige læst den igen, og jeg finder den både klog og fuld af medmenneskelig forståelse; den slutter sådan:

„Den foreslåede lovændring vil kunne føre til ulykkelige resultater for enlige mennesker, hvis i forvejen vanskelige tilværelse den vil gøre endnu sværere.“

Vi taler nutildags ofte om, at vi ikke må diskriminere dem, der er anderledes. Tanker herom vinder almindelig tilslutning, men det forslag, vi her behandler, er ikke i god harmoni med disse tanker.“ Jeg håber, den højtærede minister vil sørge for, at vi nu kommer i harmoni med tankerne.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Det næste punkt på dagsordenen skal jeg lade udgå indtil videre.

Man gik herefter til:

Fortsettelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 60 og sp. 135).

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (J. O. Krag): Det kan ikke undre nogen, at den åbningsdebat, vi nu befinder os midt i, måtte blive og for-